

ческий родъ (Мар. 2 ; 27). Тойзи святъ день опрѣдѣли Богъ по сътвореніе-то на свѣтъ-тъ (Быт. 2 ; 3) и изыскуваше варденіе-то му прѣди даване-то на десеть-тъ заповѣди (Исх. 16 ; 23-31). И това показва най ясно че сѣббота-та не бѣше само за Еврей-тъ, но за всички-тъ чловѣцы.

Сѣббота е Еврейска дума и значи *почивка, упокоеніе*, — *Недѣленъ день*, сирѣчь день въ който нищо ся не работи. “Въ седмый день си *починѣ*, за това благослови Господъ *сѣботный-тъ день* и освяти го” (Исх. 20 ; 11. Быт. 2 ; 3). “Сѣббота *упокоеніе свято* Господу” (Исх. 16 ; 23. 31 ; 15). Този святъ день не бѣше опрѣдѣленъ само за въ честь на сътвореніе-то на свѣтъ-тъ но найвече за врѣменно-то и вѣчно-то благоденствіе на чловѣцы-тъ, — да имамы единъ день въ който да си почиимъ отъ обыкновенны-тъ си работы, да ся поклонимъ Богу и да ся трудимъ да постигнемъ онова небесно упокоеніе на което Св. Недѣля е образъ.

Както сѣббота значи *почивка, упокоеніе*, тѣй сѣщо и Недѣля значи *неработаніе*, сирѣчь *почивка, упокоеніе* ; слѣдователно да помнимъ сѣботный день за да го освящаваме, значи да помнимъ Св. Недѣлѣ да ѣмъ освящаваме ; защото заповѣдъ-та въ Св. Писаніе за сѣботный день е тая иста-та за Св. Недѣлѣ. Съ промѣненіе-то на сѣботный день въ Недѣльный, четверта-та заповѣдъ не е упразднена, защото тя състои въ това че Богъ чрѣзъ неѣмъ иска отъ чловѣцы-тъ да му посвящаватъ